

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

Jeg vil gerne komme med de hovedindvendinger, som kommunisterne har imod forslaget, og som gør, at vi må tage afstand fra det.

Det siges, at man har intentioner om at åbne seminarierne mod det omgivende samfund. Disse smukke tanker kan kommunisterne tilslutte sig, men det er blot ikke det, der i virkeligheden ligger til grund for dette forslag. Forslagets fremkomst skal ses på baggrund af den nedskæringspolitik, folketingets flertal siden 1974 har ført over for lærerseminarierne. Den kraftige beskæring i optagelseskapaciteten, som har forøget køen af afviste ansøgere til seminarierne, har medført, at vi nu står med lærerkræfter med undertimer. Det har ledt ministeren til at ville igangsætte denne kursusvirksomhed for at udnytte den overskydende kapacitet, og det kalder man så fra flere sider at åbne seminarierne.

Vi er modstandere af en sådan fremgangsmåde, først og fremmest fordi nedskæringerne af optagelseskapaciteten på seminarierne er uforvarselig. Den er uforvarselig over for de tusinder af unge, der ønsker en uddannelse på et lærerseminarium, og den er mere uforvarselig over for folkeskolen. Ministeren siger, at nedskæringerne på seminarierne er begrundet i omsorg for folkeskolelærernes beskæftigelse. Der vil blive rekordarbejdsløshed blandt lærerne, hvis der ikke adgangs begrænses yderligere.

Det er en kendsgerning, at lærernes beskæftigelsessituation er helt afhængig af de givne forhold i folkeskolen. Hvis man kender lidt til børnenes og lærernes forhold i folkeskolen i dag, så ved man imidlertid, at det simpelt hen bliver nødvendigt at nedsætte klassekvotienterne, at omlægge lærernes tjenestetid, i takt med det øvrige arbejdsmarked at nedsætte det ugentlige timetal og at nedsætte pensionsalderen i samme grad, som det sker for det øvrige samfund. Skal den nye skolelov og særforsogets udlægning ikke være eklatante fiaskoer, så bliver man nødt til at indse dette. Gør man det, så giver det bedre beskæftigelsesmuligheder for lærerne, og det vil øge behovet for uddannede.

Kommunisternes hovedindvending mod forslaget er derfor, at forslaget bygger på den forudsætning, at der ikke skal uddannes flere folkeskolelærere, at linjen over for folkeskolen skal fortsættes, at den førte nedskærings-

politik over for seminarierne skal cementeres.

Der skrives i bemærkningerne til lovforslaget, at organisationernes synspunkter er taget med i overvejelserne. Det har man ikke helt gjort. Magisterforeningen, der af beskæftigelsesmæssige årsager har følt sig foranlediget til at støtte forslaget, har gjort klart over for undervisningsudvalget, at læreruddannelsen vil blive forringet, hvis man fylder de faste undervisningshold med lærerstuderende op med udefra kommende kursister. Det samme er klart blevet understreget fra Danmarks Lærerforening og Lærerstuderendes Landsråd. Det er fra de to sidstnævnte organisationer blevet understreget, at lovforslaget faktisk vil gøre seminarierne til en uddannelsesmæssig rodebutik.

Der mangler en klar linje, som udtrykker, hvad disse kurser egentlig skal bruges til. På den ene side siges der, at kurserne og en bestemt kursus sammensætning skal kunne kvalificere til senere undervisningserhverv. På den anden side nævnes muligheden af, at kursustilbuddene skal være en sysselsætning i sig selv. Hertil kan vi sige, at det ikke er en farbar vej at gøre forskellige kursuskombinationer til en uddannelse, der skal kvalificere til et senere erhverv og slet ikke et undervisningsjob. Sådanne modulopbyggede kurser vil ikke give en forsvarlig uddannelsesmæssig ballast.

Undervisningsministeren gav ved første behandling udtryk for, at andre gruppers deltagelse i undervisningen på seminarierne vil være en klar forbedring af læreruddannelsen. Kommunisterne vil meget gerne være med til at forbedre læreruddannelsen, hvad angår både dens indhold og den måde, den er organiseret på, men man forbedrer ikke noget som helst ved, at man på tilfældige hold, på tilfældige seminarier indsluser et tilfældigt antal ikke-lærerstuderende.

I øvrigt er der jo siden dette lovforslags fremkomst sket en opblødning af fronterne omkring seminarierne linjefag. En årlig udvidelse på 20 hold med dispensationsmulighed for flere vil over en 3-årig periode betyde, at seminarielærerne vil kunne beskæftige sig med det, der er seminarierne formål, nemlig at uddanne folkeskolelærere. Og folkeskolen har brug for flere lærere. Seminarielærernes beskæftigelsessituation løses, hvis man indser det. Så kan man bagefter tage fat